

Jeg tror ikke, de kunne gennemføre det Standpunkt; men det vil jo altid vise sig. Der har været talt en Del om Bestemmelserne i Statutterne, og man kan naturligvis tvivle om, hvorvidt de ere hensigtsmæssige, eller om der bør anses mod dem. Jeg ønsker ikke at udtale mig om disse Statutter. Det er ganske klart, at de ere fremlagte her til Vejledning ved Sagens Behandling, og i et Udvalg kan man godt forhandle om disse Statutter, hvis det ønskes. Her ønsker jeg ikke at udtale mig om dem. Det er ganske klart, at de Herrer, som have ønsket en saadan Kreditforening og have indsendt Statutterne, ere til en vis Grad bundne ved dem; det er Løfter, de have givet Ministeren. Men det vil være lige saa klart, at Ministeren ikke er bunden ved dem, og netop derfor ønsker jeg ikke at udtale mig om Enkeltbetydningerne i dem.

Blem: De Udtalelser, der ere faldne saa vel fra den højtærede Minister som fra det ærede Medlem, der havde Ordet, til Forsvar for Lovforslaget, have nu ikke kunnet overbevise mig om, at mit Standpunkt skulde være urigtigt. Jeg har nu heller ikke sagt andet, end at naar Lovforslaget blev begrænset, saaledes, at man f. Eks. sætter Minimumsgrænsen til 12 Tønder Hartkorn, hvilket er den sædvanlige Grænse for større Ejendomme, saa har jeg for mit Vedkommende ikke noget imod at gaa med til Lovforslaget. Da den højtærede Minister oplæste den Resolution, som blev vedtagen paa det Møde, der holdtes her i Kjøbenhavn den 12te Juli f. A., hvor de forskellige Direktioner og staaende Udvalg fra Landkreditforeningerne her i Landet vare samlede, lagde jeg Mærke til, at Resolutionen, jo her udtaler meget bestemt, at man ikke blot anser et Lovforslag som dette for unødvendigt, naar der gives de bestaaende Kreditforeninger Udgang til at yde umortgageable Laan. Resolutionen er vedtagen enstemmigt. De anse altsaa enstemmigt et Lovforslag som dette ikke blot for unødvendigt, naar der bliver givet de bestaaende Foreninger Udgang til at yde namortgageable Laan, men de mene endog, at Kreditforeningen gennem den derved stabte Konkurrence let vil kunne medføre et for den offentlige Kredit mindre ønskeligt Resultat. De anse den altsaa ikke blot for unødvendig,

men de anse den for gennem Konkurrencen at kunne fremstaafe daarlige Resultater for den offentlige Kredit, og de se for det tredje en Fare deri, at hvis dette Lovforslag vedtages, vil man daarlig kunne nægte lignende konkurrerende Foreninger at blive oprettede ved Lov. Men der udtaltes dette til sidst, som den højtærede Minister støttede sig til, at det skulde være saaledes, at deres Tilblivelse var begrundet i en tilstedeværende Trang for enkelte Arter af Ejendomme. Det er altsaa en Undtagelse fra disse tre Regler, at det skulde være begrundet i særlig Trang for enkelte Arter af Ejendomme. Dersom man holder sig til dette med de større Ejendomme, tror jeg, det er et forreft Standpunkt, og vilde man have særlige Arter af Landejendomme — som her de større — saa maa en Grænse af 12—15 Tønder Hartkorn efter min Mening være forreft.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (D. Scavenius) udtalte, at en saadan Kreditforening for Obligationsejerne maatte anses for solide derved, at Taksationerne skulde blive mere solide. Men deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Det, der giver en Kreditforening dens Soliditet, er alligevel ikke det, om Taksationerne skulde være lidt mere eller lidt mindre betryggende. Den særlige Soliditet for Obligationsejerne — det var det, det ærede Medlem talte om — ligger i dens Reservecapital og dens 40 pCt. Ansvarsbehovstelse ud over Laanets Hovedstol; derimod indrømmer jeg, det er særlig Saantagerne, der skulle til at skyde til, i Fald Reservecapitalen ikke strækker til, som maa paase, at Taksationerne blive solide. For Obligationsejerne spiller det ikke nogen Rolle, der er det Reservecapitalen og det solidariske Ansvar, der udgør Soliditeten. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at ingen behøvede at gaa ind i en Forening som denne, naar de ikke ønskede det. Ja, det er ganske rigtigt; men hvis de gamle Foreninger som f. Eks. Østifternes Kreditforening kun kunne faa de i denne Lov nævnte Begunstigelser paa Betingelse af, at de skulle opgive Medlemmernes Valgret til Taksationsmændene, saa tvinger man dem altsaa til at gøre en Forandring, som jeg er sikker paa, at denne Forening, nemlig Østifternes Kreditforening, slet ikke ønsker. Det var det, jeg mente var